

Předmět věci

Žaloba na základě článku 272 SFEU, kterou se žalobkyně domáhá, aby byla Komisi uložena povinnost k náhradě škody, která žalobkyni vznikla v důsledku pochybení, jichž se údajně dopustila intervenční agentura FranceAgriMer v rámci provádění zakázky týkající se přepravy hovězího masa do Ruska v souladu s nařízením Komise (ES) č. 111/1999 ze dne 18. ledna 1999, kterým se stanoví obecná prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2802/98 o programu dodávek zemědělských produktů do Ruské federace (Úř. věst. L 14, s. 3; Zvl. vyd. 03/24, s. 296) a nařízením Komise (ES) č. 1799/1999 ze dne 16. srpna 1999 o dodávkách hovězího masa do Ruska (Úř. věst. L 217, s. 20).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Calberson GE se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 16. 6. 2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. února 2016 – Jannatian v. Rada

(Věc T-328/14) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Íránu s cílem zamezit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Omezení vstupu — Žaloba na neplatnost — Nevydání rozhodnutí ve věci samé — Mimosmluvní odpovědnost — Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům — Morální újma“

(2016/C 111/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Mahmoud Jannatian (Teherán, Írán) (zástupkyně: I. Smith Monnerville a S. Monnerville, advokátky)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: F. Naert a M. Bishop, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na neplatnost rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39); rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 281, s. 81); nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1); nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1), jakož i prováděcího nařízení Rady (EU) č. 350/2012 ze dne 23. dubna 2012, prováděcího nařízení Rady (EU) č. 709/2012 ze dne 2. srpna 2012, prováděcího nařízení Rady (EU) č. 945/2012 ze dne 15. října 2012, prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012, prováděcího nařízení Rady (EU) č. 522/2013 ze dne 6. června 2013, prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1203/2013 ze dne 26. listopadu 2013 a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 397/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterými se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 110, s. 17, Úř. věst. L 208, s. 2, Úř. věst. L 282, s. 16, Úř. věst. L 356, s. 55, Úř. věst. L 156, s. 3, Úř. věst. L 316, s. 1, a Úř. věst. L 119, s. 1), v rozsahu, v jakém se uvedené akty týkají žalobce, a návrh na náhradu údajně způsobené újmy.

Výrok rozsudku

- 1) V rozsahu, v němž žaloba směřuje ke zrušení rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP; rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413; nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007, a nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení č. 961/2010, jakož i prováděcího nařízení Rady (EU) č. 350/2012 ze dne 23. dubna 2012, prováděcího nařízení Rady (EU) č. 709/2012 ze dne 2. srpna 2012, prováděcího nařízení Rady (EU) č. 945/2012 ze dne 15. října 2012, prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012, prováděcího nařízení Rady (EU) č. 522/2013 ze dne 6. června 2013, prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1203/2013 ze dne 26. listopadu 2013 a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 397/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterými se provádí nařízení č. 267/2012, již o ní není třeba rozhodovat.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Mahmoud Jannatian a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 212, 7.7.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. února 2016 – Penny-Markt v. OHIM – Boquoi Handels (B! O)

(Věc T-364/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Společenství B! O — Starší slovní ochranná známka Společenství bo — Relativní důvod pro zamítnutí — Článek 53 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2016/C 111/26)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Penny-Markt GmbH (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupci: M. Kinkeldey, S. Brandstätter a A. Wagner, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně A. Pohlmann, poté S. Hanne a nakonec A. Schifko, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Boquoi Handels OHG (Straelen, Německo) (zástupce: P. Mels, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 21. března 2014 (věc R 1201/2013-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Boquoi Handels OHG a Penny Markt GmbH.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Penny-Markt GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 261, 11. 8. 2014.